

і транспортний сектор.

Щоб залучити більшої підтримки, необхідно створити особливі умови, які б допомагали в залученні іноземних коштів.

Покращення інвестиційного клімату можна досягти за умови, що Міністерство інфраструктури України буде підтримувати інвесторів шляхом надання гарантій та сприятиме реалізації різних проектів у даному напрямку. Потрібно зупинити корупційні дії, захистити інвестиції, організувати систему, яка б надавала компенсації інвесторам [4].

Автодорожній, морський, залізничний та авіаційний сектори потребують державної підтримки, щоб реалізувати інфраструктурні проекти, завдяки яким відбувався б їх розвиток. Значних успіхів можна було б досягти за умови співпраці українських та іноземних інвесторів.

Саме тому необхідно внести суттєві зміни до сучасного підходу рішення проблем в секторі транспортної інфраструктури. Залучення іноземних інвестицій зробило б значний внесок у транспортну галузь, прискорило б її модернізацію та розширення.

Література

1. Поплавська Ж. В. Інвестиційний імідж: регіональні аспекти / Ж. В. Поплавська, В.Т. Поплавський / Фінанси України. – 2008. – №7. – С. 121-125.
2. Павленко І. І. Міжнародна торгівля та інвестиції. Навч. посіб. / І. І. Павленко, О. В. Варяниченко, Н. А. Навроцька – Київ : Центр учбової літератури, 2012. – 256 с.
3. Носова О.В. Інвестиційний клімат в Україні: основні напрями поліпшення / О. В. Носова // Стратегічні пріоритети. – 2008. - № 1(6). – С. 59-63.
4. Крейди І.М. Проблеми формування та реалізації інвестиційної політики // Економіка та держава. – 2007. – № 10. – С. 12-17.

АНАЛІЗ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ У РЕГІОНИ УКРАЇНИ

А. В. НІКІТИНА, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри міжнародної економіки

Харківський національний автомобільно-дорожній університет, м. Харків

У системі відтворення, безвідносно до її суспільної форми, інвестиціям належить найважливіша роль у справі відновлення і збільшення виробничих ресурсів, а отже, і в забезпеченні визначених темпів економічного росту. Якщо представити суспільне відтворення як систему виробництва, розподілу, обміну і споживання, то інвестиції, головним чином, стосуються першої ланки – виробництва, і, можна сказати, складають матеріальну основу його розвитку. Світовий досвід свідчить, що без залучення іноземних інвестицій, не маючи доступу до сучасних технологій, країнам важко вийти з економічної кризи [1].

Обсяги освоєння капітальних інвестицій підприємств України у січні-

вересні 2017 року складають 259,5 млрд. грн., що на 20,7 % більше від обсягу капітальних інвестицій за відповідний період 2016 року (див. табл. 1).

Таблиця 1 – Капітальні інвестиції за регіонами за січень-вересень 2017 р. [2]

Область	Освоєно (використано) капітальних інвестицій			
	млн. грн	у % до		у розрахунку на одну особу, грн
		загального обсягу	відповідного періоду попереднього року	
Україна	259545,0	100,0	120,7	6106,5
Вінницька	6949,1	2,7	134,5	4372,8
Волинська	4362,6	1,7	104,2	4198,5
Дніпропетровська	25592,7	9,9	129,3	7900,6
Донецька	8308,8	3,2	123,9	1958,8
Житомирська	4151,6	1,6	122,6	3335,2
Закарпатська	3305,0	1,3	136,5	2631,1
Запорізька	10140,5	3,9	152,0	5808,6
Івано-Франківська	5387,7	2,1	113,8	3908,6
Київська	20816,8	8,0	94,0	12049,7
Кіровоградська	4468,8	1,7	115,8	4640,3
Луганська	1782,7	0,7	101,4	811,9
Львівська	13696,2	5,3	136,3	5444,2
Миколаївська	7372,5	2,8	106,4	6391,7
Одеська	12284,8	4,7	128,7	5167,5
Полтавська	9828,7	3,8	122,9	6897,1
Рівненська	3246,1	1,2	121,9	2795,4
Сумська	4161,6	1,6	120,3	3760,4
Тернопільська	4380,1	1,7	149,9	4135,3
Харківська	11435,0	4,4	103,2	4244,2
Херсонська	3730,1	1,4	131,5	3527,0
Хмельницька	6726,8	2,6	115,6	5228,1
Черкаська	4894,0	1,9	123,9	3967,7
Чернівецька	1598,9	0,6	108,4	1764,9
Чернігівська	4214,4	1,6	135,9	4089,1
м.Київ	76709,5	29,6	122,5	26682,9

Головним джерелом фінансування капітальних інвестицій, як і раніше, залишаються власні кошти підприємств та організацій, за рахунок яких у січні-вересні 2017 року освоєно 72,7 % капіталовкладень. Частка кредитів банків та інших позик у загальних обсягах капіталовкладень становила 5,5 %. За рахунок державного та місцевих бюджетів освоєно 8,7 % капітальних інвестицій. Частка коштів іноземних інвесторів становила 1,8 відсотка усіх капіталовкладень, частка коштів населення на будівництво житла – 8,5 %. Інші джерела фінансування становлять 2,8 %.

Аналіз демонструє, що провідними сферами економічної діяльності, за обсягами освоєння капітальних інвестицій, у січні-вересні 2017 року залишаються: промисловість – 33,6 %, будівництво – 13,0 %, сільське, лісове та рибне господарство – 15,8 %, інформація та телекомунікації – 4,3 %,

оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів – 7,5 %, транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність – 7,7 %, державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування – 5,1 %.

За даними Державної служби статистики України у січні-вересні 2017 року в економіку України іноземними інвесторами з 65 країн світу вкладено 1218,2 млн дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу) [2].

У таблиці 2 представлено надходження прямих іноземних інвестицій від основних країн-донорів станом на 31.12.2016. Так, до основних країн-інвесторів належать Кіпр – 9,7 %, Нідерланди – 5,8 %, Російська Федерація – 37,8 %, Велика Британія – 9,2 %, Австрія – 5,7 %, США – 1,9 %. Найбільші обсяги прямих інвестицій з України було направлено в Угорщину, Німеччину і Чехію. Всього інвестиції надходили з 65 країн.

Таблиця 2 – Прямі інвестиції (акціонерний капітал) із країн світу в економіку України у 2016 році (без урахування тимчасово окупованої території АР Крим і м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції)

Країна	Надходження ПІІ (млн. дол. США)	Питома вага ПІІ (%)
Усього	4405,8	100,0
Російська Федерація	1667,0	37,8
Кіпр	427,7	9,7
Велика Британія	403,9	9,2
Нідерланди	255,0	5,8
Австрія	249,9	5,7
Італія	209,9	4,8
Угорщина	187,6	4,3
Віргінські Острови (Брит.)	140,2	3,2
Швейцарія	108,6	2,5
Туреччина	103,2	2,3
США	85,2	1,9
Інші країни	567,6	12,8

Отже, Україна залишається привабливою для інвестицій, є достатньо інтегрованою у світове господарство, але існує безліч чинників, що гальмують значні потоки інвестицій в країну. Оскільки проведений аналіз привабливості економіки для іноземного інвестора дав змогу виявити основні показники, що є домінантами під час обрання країни для здійснення інвестицій, зокрема варто підкреслити такі: загальноекономічний розвиток – обсяг і динаміка ВВП, обсяг і динаміка промислової продукції на душу населення країни, рівень інвестиційного ризику тощо; розвиток інвестиційної інфраструктури – кількість будівельних фірм, транспортна інфраструктура; демографічна ситуація в країні – кількість населення, кількість трудових ресурсів та робочої сили, рівень кваліфікації працюючих; рівень розвитку комерційної інфраструктури – кількість спільних підприємств, банків, страхових компаній тощо.

Література

1. Гедройц Г. Ю. Сутність та роль іноземних інвестицій [Електронний ресурс] / Г. Ю. Гедройц // Економічні науки: зб. наук. пр. – 2010. – Вип. 4. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/23_NTP_2010/Economics/70116.doc.htm
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

ДЕСКРИПТИВНИЙ АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ РЕГІОНУ

Ю. В. ФЕДОТОВА, канд. екон. наук, доц.,
доц. кафедри економічної теорії та міжнародної економіки
С. А. ГРЯЗНОВА, канд. техн. наук, доц.,
доц. кафедри охорони праці та безпеки життєдіяльності
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Сучасний стан економіки України передбачає рішення актуальної проблеми зниження рівня регіональних диспропорцій з метою покращення якості життя населення країни та забезпечення поступового економічного розвитку. Вирішення цього питання є об'єктом економічної, фінансово-кредитної та інвестиційної політики держави. Очевидно, що в умовах розвитку української економіки важливого значення набуває побудова ефективної регіональної політики, спрямованої на забезпечення високого рівня інвестиційної привабливості територій.

Інвестиційна привабливість регіону – складна економічна сентенція, на основі якої формується спроможність регіону бути об'єктом залучення капіталу. Для квантифікації результатів проведеного дослідження виникає потреба визначення рівня привабливості регіону для інвестора. І хоча у цій площині існує багато напрацювань, на сьогодні відсутня уніфікована методика оцінки інвестиційної привабливості регіону.

Відомі методики з урахуванням спільних рис та особливостей застосування можна об'єднати у три групи [1, с. 133-134]. До першої групи належать методики, що ґрунтуються на експертних оцінках. Друга група – методики, що базуються на статистичній інформації. Третя група об'єднує методики, які засновані на експертно-статистичних розрахунках.

На думку інших дослідників [2, с.17], сучасні методики оцінки інвестиційної привабливості регіону мають дві специфічні риси: методи обробки даних, система показників. За методами обробки даних можна виділити два підходи до оцінки інвестиційної привабливості: описовотворчий та рейтинговий. Описово-творчий підхід полягає в описі абсолютних показників розвитку регіону. Натомість, рейтинговий підхід полягає в аналізі різних аспектів розвитку регіону, формуванні на їхній основі аналітичних показників, подальшому об'єднанню їх у синтетичні